

Se mees põris tõeste ümber.

„Põra ümber!“ on kerge üttelda ja jalgraja ehk maantee peal ka kerge teha; agga mitte nende ello kombedes: seal ep olle raske mat asja, kui kurja tee pealt hea peale ümberpõrda. Waese pättoorjal on nago kirowi kaelas, mis tedda alla mää eddasi weab ja ümberpõrda ei lasse. Sadana wangi rauadel, mis ta kätte ümber panneb ja nenda neid ennese tagga weab, on mitmesuggused nimmed, ka nenda kui: abbiellorikkuminne, horus, rojus, kimalus, ebbajummala tenistus, nõidus, waen, riid, kadde wihha, wihhastellemisfed, riidlemisfed, lahkumisfed, seggased õppetusfed, kaddedus, tapmisfed, liig jominne, praššiminne, wargus ja mis nende sarnatsed on, nende seas ka kaardimängiminne, kellest meie tannawo nattuke tahtsime kõnneleda, andko Jummal, et se ilma

asjata ei sünniks. Ni wáhhe kui sedda olleks uskuda, on ommeti mitto armast Gesticimeest felle wõrgo sees hullem finni, kui kárbes tõrwa sees. Sepárrast, mis siin ühhest Saksama wüerstipoeast loete, ma pallun, luggege nenda, kui olleks se meie Gesticirahwa seas sündinud ehk wõiks iggapáaw sündida. Üks teine mees kirjutab sest nenda:

„Üks wüerstipoeeg, kes kaardimängi üllewáaga armastas, olli jubba otsata paljo rahhateiste surefuggo sõbradele mänginud, agga korraga árkas temma meel ja ta arwas járrele, kui paljo sedda olli ja ehmatas felle sure summa ülle wáaga, mis temma ni kerge melega olli árrapillanud. Ta jái mõtlema ja kússis isseennese káest: „Mis káso saan minna sest, ehk teised? Ei ühtigi muud, kui kergemele arro ja otsata kahjo.“ Ta mõtles siis nenda: Oh kui paljo head olleksin ma felle rahhaga wõdinud teha, kui mõnda kurwa rõmuštada ja háddalíst aidata, kes nálsja párrast taewa pole kússendamad, ja minna lakkun ja lakkutan teisi kui meletõ ellajas, kes liggimesse ar-